

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 af 21. maj 2002 om oprettelse af fællesforetagendet Galileo** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 877/2002 af 27. maj 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 878/2002 af 27. maj 2002 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 879/2002 af 27. maj 2002 om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko 13

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2002/398/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 24. maj 2002 om de nationale bestemmelser om det højst tilladte indhold af cadmium i gødninger, som Republikken Finland har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4, i EF-traktaten ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1931)** 15

2002/399/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 24. maj 2002 om de nationale bestemmelser om det højst tilladte indhold af cadmium i gødninger, som Kongeriget Sverige har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4, i EF-traktaten ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1932)** 24

★ Rådets fælles holdning af 21. maj 2002 om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere	33
---	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 876/2002
af 21. maj 2002
om oprettelse af fællesforetagendet Galileo

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 171,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentet vedtog den 13. januar 1999 en beslutning om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet »På vej mod et transeuropæisk net af positionsbestemmelses- og navigationssystemer: En europæisk strategi for globale navigationssatellitesystemer (GNSS)« ⁽⁴⁾.

(2) Kommissionen vedtog den 10. februar 1999 meddelelsen »Galileo — Europæisk deltagelse i en ny generation af satellitnavigationstjenester«.

(3) Konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Köln (3. og 4. juni 1999), i Feira (19. og 20. juni 2000), i Nice (7. til 11. december 2000), i Stockholm (23. og 24. marts 2001), i Laeken (14. og 15. december 2001) og i Barcelona (15. og 16. marts 2002) henviser til Galileo.

(4) Rådet vedtog den 19. juli 1999 en resolution om europæisk deltagelse i en ny generation af satellitnavigationstjenester — Galileo — definitionsfasen ⁽⁵⁾.

(5) Kommissionen vedtog den 22. november 2000 en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om Galileo.

(6) Rådet vedtog den 5. april 2001 ⁽⁶⁾ en resolution om Galileo.

(7) Rådet vedtog den 26. marts 2002 konklusioner om Galileo.

(8) De første forskningskontrakter og gennemførlighedsundersøgelser blev finansieret over fjerde og femte ramme-program for forskning og udvikling.

(9) Den teknologiske udviklingsfase blev finansieret med midler fra bevillingerne til de transeuropæiske transportnet i henhold til artikel 4, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet ⁽⁷⁾, som udtrykkeligt nævner muligheden for at finansiere forsknings- og udviklingstiltag, og artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 af 18. september 1995 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net ⁽⁸⁾.

(10) Forvaltningen af Galileo-programmet om satellitbaseret radionavigation, i det følgende benævnt »Galileo-programmet«, trådte i begyndelsen af 2001 ind i udviklingsfasen, hvis formål er at verificere og afprøve de hypoteser, der er blevet anvendt i definitionsfasen, bl.a. med hensyn til de forskellige komponenter i systemarkitekturen.

(11) Udviklingsfasen efterfølges af den såkaldte etablerings- og ibrugtagningsfase, som består i konstruktion af satellitter og jordbaserede segmenter, opsendelse af satellitter og etablering af jordbaserede stationer og udstyr, således at systemet kan være operationelt i 2008.

(12) I betragtning af de mange aktører, der skal involveres i processen, og de nødvendige finansielle midler og den nødvendige ekspertise er det meget vigtigt, at der oprettes en juridisk enhed, som er i stand til at sikre en fælles forvaltning af Galileo-programmets midler i udviklingsfasen. Af hensyn til retssikkerheden skal det præciseres, at denne enhed, der ikke har noget økonomisk

⁽¹⁾ EFT L 270 E af 25.9.2001, s. 119.

⁽²⁾ EFT C 48 af 21.2.2002, s. 42.

⁽³⁾ Udtalelse af 7.2.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 73.

⁽⁵⁾ EFT C 221 af 3.8.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 157 af 30.5.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 228 af 9.9.1996. Ændret ved beslutning nr. 1346/2001/EF (EFT L 185 af 6.7.2001, s. 1).

⁽⁸⁾ EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/1999 (EFT L 197 af 29.7.1999, s. 1).

sigte, og som har til opgave at forvalte et offentligt forskningsprogram af europæisk interesse, skal betragtes som et internationalt organ som defineret i bestemmelserne i artikel 15, stk. 10, andet led, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter⁽¹⁾ og i artikel 23, stk. 1, andet led, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed⁽²⁾.

- (13) Det Europæiske Råd i Stockholm noterede sig, at »den private sektor er rede til at supplere de offentlige budgetter for udviklingsfasen«. Repræsentanterne for de vigtigste berørte erhvervsgrene undertegnede i marts 2001 et aftalememorandum, hvori de forpligtede sig til at anføre, hvor stort deres bidrag til det samlede beløb på 200 mio. EUR til udviklingsfasen for Galileo-programmet vil være, i form af tegning af andele i fællesforetagendets kapital eller under enhver anden form.
- (14) Det er derfor nødvendigt, at der oprettes et fællesforetagende i henhold til traktatens artikel 171. Galileo-programmet omfatter en væsentlig forsknings- og udviklingsdel, som berettiger og vil fortsætte med at berettige anvendelsen af midler fra rammeprogrammerne for forskning og udvikling. Desuden skulle programmet muliggøre væsentlige fremskridt i udviklingen af teknologier vedrørende satellitbaseret radionavigation.
- (15) Fællesforetagendets hovedopgave er i overensstemmelse med Rådets afgørelse at færdiggøre udviklingen af Galileo-programmet i udviklingsfasen ved at samle de offentlige og private midler til programmet. Desuden skal det gøre det muligt at sikre forvaltningen af vigtige demonstrationsprojekter.
- (16) De finansielle bestemmelser for fællesforetagendet skal overholde de overordnede principper og regler i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽³⁾.
- (17) Ved udarbejdelsen af forslaget om udnævnelse af fællesforetagendets direktør bør Kommissionen sørge for, at han/hun udpeges på grundlag af sine kvalifikationer og lederevner samt kompetence og relevante erfaring, og at han/hun udfører sine opgaver uafhængigt i forhold til enhver virksomhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Til gennemførelse af udviklingsfasen af Galileo-programmet oprettes der for en fireårig periode et fællesforetagende i henhold til traktatens artikel 171.

Fællesforetagendets formål er at sikre enheden i forvaltningen og den finansielle kontrol med hensyn til projektet i forsknings-, udviklings- og demonstrationsfasen af Galileo-programmet og med henblik herpå tilvejebringe midlerne til dette program.

Fællesforetagendet anses som et internationalt organ som defineret i artikel 15, stk. 10, andet led, i direktiv 77/388/EØF og i artikel 23, stk. 1, andet led, i direktiv 92/12/EØF.

Fællesforetagendet har hjemsted i Bruxelles.

Artikel 2

Fællesforetagendets vedtægter, som er anført i bilaget, vedtages hermed.

Artikel 3

1. For at sikre en passende informationsstrøm og medlemsstaternes faktiske politiske kontrol med gennemførelsen af udviklingsfasen af Galileo-programmet oprettes der et tilsynsråd. Det består af en repræsentant for hver af medlemsstaterne og af Kommissionens repræsentant i fællesforetagendets bestyrelse.

2. Formandskabet for tilsynsrådet varetages af repræsentanten for den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union.

3. I god tid og mindst femten dage før hvert bestyrelsesmøde indkalder Kommissionen tilsynsrådet og forelægger alle dokumenter for medlemmerne, der vedrører spørgsmålene på dagsordenen for det pågældende bestyrelsesmøde.

Tilsynsrådet træffer afgørelse om alle spørgsmål på dagsordenen for det kommende bestyrelsesmøde og kan sætte andre punkter på denne dagsorden. Kommissionen gør under udøvelsen af sine funktioner i bestyrelsen alt, hvad der står i dens magt, for at sikre, at de afgørelser, bestyrelsen træffer, afspejler tilsynsrådets afgørelser og synspunkter.

4. Tilsynsrådet træffer sine afgørelser med kvalificeret flertal af de stemmer, der er afgivet af medlemsstaternes repræsentanter, idet disse stemmer vægtes som anført i EF-traktatens artikel 205, stk. 2. Kommissionens repræsentant deltager ikke i afstemningen.

5. Tilsynsrådet vedtager selv sin forretningsorden.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2001/115/EF (EFT L 15 af 17.1.2002, s. 24).

⁽²⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/47/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73).

⁽³⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 762/2001 (EFT L 111 af 20.4.2001, s. 1).

Artikel 4

Kommissionen aflægger hvert år beretning til Rådet om de fremskridt, der er gjort i Galileo-programmet, samt om planen for programmets udvikling, herunder de finansielle aspekter.

Kommissionen underretter ved udgangen af 2003 Rådet om resultaterne af den udbudsprocedure, som fællesforetagendet har indledt i overensstemmelse med artikel 4 i dets vedtægter.

Artikel 5

Kommissionen aflægger rapport til Rådet om nye medlemmers tiltrædelse.

Deltagelse af nye medlemmer, herunder deltagelse af medlemmer fra tredjelande, skal forelægges Rådet til godkendelse.

Artikel 6

Fællesforetagendet underlægges reglerne i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter ⁽¹⁾.

Artikel 7

1. Til behandling af sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med Galileo-systemet oprettes der et sikkerhedsorgan. Det skal bestå af en repræsentant for hver medlemsstat og af en repræsentant for Kommissionen.

2. Sikkerhedsorganet vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 2002.

På Rådets vegne

R. DE MIGUEL

Formand

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

BILAG

VEDTÆGTER FOR FÆLLESFORETAGENDET GALILEO

Artikel 1

1. Fællesforetagendets navn er »fællesforetagendet Galileo«.
2. Det har hjemsted i Bruxelles.
3. a) Stiftende medlemmer i fællesforetagendet er:
 - Det Europæiske Fællesskab repræsenteret ved Kommissionen
 - Den Europæiske Rumorganisation.
- b) Følgende kan blive medlemmer af fællesforetagendet:
 - Den Europæiske Investeringsbank
 - enhver virksomhed, efter at Kommissionen har underrettet Rådet om resultatet af udbudsproceduren, jf. artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 af 21. maj 2002 om oprettelse af fællesforetagendet Galileo ⁽¹⁾, og efter godkendelse i overensstemmelse med proceduren i nævnte forordnings artikel 5.

4. Fællesforetagendets midler består af bidrag fra medlemmerne. Der er mulighed for bidrag i form af naturalier. De vil blive evalueret med hensyn til deres værdi og deres nytte i forhold til virkeliggørelsen af fællesforetagendets opgaver.

De stiftende medlemmer tegner sig for en andel af kapitalen med de beløb, der er anført i deres respektive bindende tilsagn, dvs. 520 mio. EUR for Det Europæiske Fællesskab og 50 mio. EUR for Den Europæiske Rumorganisation.

Umiddelbart efter at Kommissionen har underrettet Rådet om resultatet af udbudsproceduren, opfordrer bestyrelsen de i stk. 3, litra b), andet led, nævnte virksomheder til at tegne en andel. Virksomhederne skal tegne en andel på 5 mio. EUR inden for en periode på ét år. Dette beløb nedsættes til 250 000 EUR for virksomheder, der tegner en andel individuelt eller kollektivt, og som kan betegnes som små eller mellemstore virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder ⁽²⁾.

Bestyrelsen beslutter, hvilke beløb af disse midler der skal frigøres i forhold til den andel af kapitalen, som hvert medlem har tegnet. Medlemmer af fællesforetagendet, som ikke overholder deres forpligtelser med hensyn til bidrag i naturalier, eller som ikke frigør det skyldige beløb inden for de fastsatte frister, vil som et første skridt miste stemmeretten i bestyrelsen,

og efter seks måneder vil medlemskabet blive ophævet, indtil forpligtelsen er opfyldt.

Fællesforetagendets finansielle forpligtelser må ikke overstige de midler, som det har til sin rådighed.

Artikel 2

Fællesforetagendets hovedopgaver er følgende:

- 1) at forestå den optimale integration af EGNOS (European Geostationary Navigation Overlay Service) i Galileo-programmet og gennemførelsen af Galileos udviklings- og valideringsfase og at hjælpe med at forberede etablerings- og ibrugtningsfasen og driftsfasen
- 2) i samarbejde med Den Europæiske Rumorganisation, jf. artikel 3, og gennem kontraktlige aftaler med enheder i den private sektor at igangsætte de forsknings- og udviklings tiltag, der er nødvendige for en vellykket afslutning af udviklingsfasen, og at koordinere de nationale tiltag på dette område; gennem Den Europæiske Rumorganisation, jf. artikel 3, at opsende en første række satellitter for at justere den stedfundne teknologiske udvikling og sikre en storskala-demonstration af systemets kapacitet og pålidelighed
- 3) i samarbejde med Kommissionen, Den Europæiske Rumorganisation og den private sektor at medvirke til at tilvejebringe de offentlige og private midler, der er nødvendige for at foreslå Rådet forvaltningsstrukturer for programmets forskellige successive faser på grundlag af følgende aktiviteter:
 - det udarbejder en virksomhedsplan, der omfatter alle Galileo-programmets faser, på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen forelægger det om de tjenester, som Galileo kan tilbyde, de indtægter, de kan medføre, og de nødvendige ledsageforanstaltninger
 - det forhandler gennem en konkurrencebaseret udbudsprocedure med den private sektor en global aftale om finansieringen af udviklings- og driftsfasen, som fastlægger de ansvarsområder, roller og risici, der skal fordeles mellem den offentlige og den private sektor
- 4) at overvåge udførelsen af alle programmer, om nødvendigt med bistand fra en konsulent, og foretage de nødvendige tilpasninger i forhold til udviklingen i løbet af udviklingsfasen.

⁽¹⁾ EFT L 138 af 28.5.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

Artikel 3

Fællesforetagendet indgår en aftale med Den Europæiske Rumorganisation:

- hvori det pålægger den at gennemføre de nødvendige tiltag i udviklingsfasen med hensyn til systemets rumsegment og det dertil hørende jordsegment, idet det til det formål stiller de nødvendige midler, som det råder over til denne fase, til rådighed for organisationen. Det overdrages Den Europæiske Rumorganisation at forvalte disse midler i henhold til betingelserne i aftalen med fællesforetagendet og på grundlag af principperne om ikke-diskriminering, gennemsigtighed og rimelig fordeling af arbejdet under hensyntagen til programmets fællesskabskarakter. Der vil i denne forbindelse blive sigtet mod en passende deltagelse af små og mellemstore virksomheder
- hvorved Kommissionen gennem effektiv kontrol har ret til at sikre sig, at Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser beskyttes. Hvis Kommissionen eventuelt konstaterer uregelmæssigheder, forbeholder den sig ret til at nedsætte eller suspendere enhver senere udbetaling til fællesforetagendet. Ethvert nedsat eller suspenderet beløb skal svare til beløbet for de uregelmæssigheder, som Kommissionen rent faktisk har konstateret. Eventuelle tvister vil blive afgjort på grundlag af bestemmelserne i aftalen
- som fastsætter procedurerne for gennemførelsen af Galileo-programmet, og særligt de tiltag, som Den Europæiske Rumorganisation iværksætter vedrørende programmet, og som finansieres over midler, som ikke er afsat til fællesforetagendet.

Artikel 4

Med forbehold af artikel 3 kan fællesforetagendet efter indkaldelse af tilbud indgå en kontrakt om tjenesteydelser med virksomheder eller et virksomhedskonsortium, bl.a. med henblik på de i artikel 2, nr. 3), nævnte tiltag.

Fællesforetagendet skal sørge for, at det i denne kontrakt anføres, at Kommissionen på fællesforetagendets vegne har ret til at føre kontrol for at sikre sig, at Fællesskabets interesser beskyttes, og til i tilfælde af uregelmæssigheder at iværksætte sanktioner, der har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til situationen.

Artikel 5

Fællesforetagendet har status som juridisk person. I alle EF-medlemsstaterne er det omfattet af den mest vidtgående rets- og handleevne, som disse staters lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan eksempelvis erhverve og afhænde fast ejendom og løse og optræde som part i retssager.

Artikel 6

Fællesforetagendet er ejer af alle materielle og immaterielle formuegenstande, som er skabt, eller som det har fået overdraget i forbindelse med gennemførelsen af udviklingsfasen af

Galileo-programmet. I givet fald forbliver ejendomsretten til offentlig kryptering hos den offentlige myndighed, der har udviklet krypteringsmetoden.

Artikel 7

1. Fællesforetagendets organer er bestyrelsen, forretningsudvalget og direktøren.
2. Bestyrelsen kan anmode om udtalelse fra et rådgivende udvalg.

Artikel 8

1. Bestyrelsens sammensætning, stemmeret:
 - a) Bestyrelsen består af medlemmerne af fællesforetagendet.
 - b) Medmindre andet er anført i vedtægterne, træffes bestyrelsens beslutninger med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Hvert medlem af fællesforetagendet råder over et antal stemmer i forhold til den andel af kapitalen, de har tegnet. Kommissionen og Den Europæiske Rumorganisation råder over samme antal stemmer og under alle omstændigheder over mindst 40 % af det samlede antal stemmer hver.
2. Bestyrelsens opgaver:
 - a) Bestyrelsen træffer de beslutninger, der er nødvendige for iværksættelsen af programmet, og fører tilsyn med gennemførelsen.
 - b) Bestyrelsen har bl.a. til opgave:
 - at udnævne direktøren og godkende organisationsplanen
 - at udpege medlemmerne af det rådgivende udvalg
 - at vedtage de finansielle bestemmelser for fællesforetagendet i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3
 - i overensstemmelse med artikel 13 at godkende det årlige budget, herunder stillingsfortegnelsen, udviklingsplanen for programmets udviklingsfase og overslaget over programomkostningerne
 - at godkende resultatopgørelsen og balancen
 - at tage stilling til enhver form for erhvervelse, salg og belåning af fast ejendom og andre rettigheder over fast ejendom samt til enhver form for sikkerheds- eller kautionsstillelse, erhvervelse af andele i andre virksomheder eller institutioner samt ydelse eller optagelse af lån
 - med et flertal på 75 % af de afgivne stemmer at godkende ethvert forslag, der medfører en væsentlig ændring i Galileo-programmets gennemførelse
 - at vedtage de i artikel 16, stk. 2, nævnte årsrapporter om de fremskridt, der er gjort i programmet, og programmets finansielle situation
 - at udøve sådanne beføjelser og udføre sådanne opgaver, herunder oprettelse af hjælpeorganer, som måtte være nødvendige med henblik på gennemførelsen af programmet
 - at vedtage forretningsudvalgets mandat.

3. Bestyrelsens møder og forretningsorden:

a) Bestyrelsen afholder mindst to møder om året. Ekstraordinære møder afholdes enten efter anmodning fra en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne, som repræsenterer mindst 40 % af stemmerne, eller efter anmodning fra formanden eller direktøren. Møderne afholdes normalt i fællesforetagendets hovedsæde. Bestyrelsen vælger sin formand blandt sine medlemmer. Medmindre andet bestemmes i særlige tilfælde, deltager en repræsentant for forretningsudvalget samt direktøren i møderne.

b) Bestyrelsen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 9

1. Forretningsudvalgets sammensætning og stemmeret:

a) Forretningsudvalget er sammensat af en repræsentant for Kommissionen, en repræsentant for Den Europæiske Rumorganisation og, når virksomheder er involveret, en repræsentant for de virksomheder, der er udpeget af bestyrelsen.

b) Direktøren og en repræsentant fra den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, deltager i forretningsudvalgets møder.

c) Forretningsudvalgets beslutninger træffes med enstemmighed, medmindre andet er fastsat i disse vedtægter.

2. Forretningsudvalgets opgaver:

a) Forretningsudvalget bistår bestyrelsen med udarbejdelsen af dens beslutninger.

b) Forretningsudvalget skal bl.a.:

- på grundlag af regelmæssige rapporter rådgive bestyrelsen og direktøren om de fremskridt, der er gjort i programmet
- fremsætte bemærkninger og henstillinger til bestyrelsen vedrørende overslaget over programomkostningerne og budgetforslaget, herunder den stillingsfortegnelse, som direktøren har udarbejdet
- i overensstemmelse med de regler for tildeling af kontrakter, som bestyrelsen opstiller, godkende udbudsprocedurerne og indgåelsen af kontrakter, uden at bestyrelsen kan påvirke gennemførelsen af de beslutninger, som forretningsudvalget træffer på området
- udføre de opgaver, som bestyrelsen pålægger det
- godkende frigørelsen af midler, jf. den aftale, der er indgået i overensstemmelse med artikel 3.

3. Forretningsudvalgets møder og forretningsorden:

a) Forretningsudvalget afholder møde mindst én gang om måneden. Møderne afholdes almindeligvis på fællesforetagendets hjemsted.

b) Forretningsudvalget fastsætter selv sin forretningsorden, som skal godkendes af bestyrelsen.

4. Behandling af dokumenter:

Forretningsudvalget vedtager regler for behandlingen af dokumenter med henblik på at forene sikkerhed, forretningshemmelighed og aktindsigt. Disse regler skal, hvor det er relevant, tage hensyn til de principper og begrænsninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.

Artikel 10

1. Direktøren er den udøvende myndighed, der varetager den daglige ledelse af fællesforetagendet og repræsenterer det i retlig henseende. Direktøren udnævnes af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen. Direktøren udfører sine opgaver i fuld uafhængighed.

2. Direktøren leder gennemførelsen af programmet efter de retningslinjer, som bestyrelsen har opstillet, og er ansvarlig over for denne. Direktøren giver bestyrelsen, forretningsudvalget, det rådgivende udvalg og alle andre hjælpeorganer de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

3. Direktøren skal bl.a.:

- organisere, lede og føre tilsyn med fællesforetagendets medarbejdere
- forelægge bestyrelsen forslag vedrørende organisationsplanen
- udarbejde og jævnligt ajourføre programudviklingsplanen og overslagene over programomkostningerne i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser og forelægge dem for bestyrelsen
- i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser udarbejde forslaget til det årlige budget, herunder stillingsfortegnelsen, og forelægge det for bestyrelsen
- påse, at forpligtelserne over for Kommissionen overholdes i henhold til den aftale, der er indgået mellem denne og fællesforetagendet, særlig de bestemmelser, der giver repræsentanter for Kommissionen mulighed for at udføre en effektiv kontrol og for i tilfælde af uregelmæssigheder at iværksætte sanktioner, der har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til situationen
- forelægge bestyrelsen den årlige resultatopgørelse og balance
- forelægge bestyrelsen ethvert forslag, der medfører en væsentlig ændring i Galileo-programmets udformning
- være ansvarlig for sikkerheden og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at imødekomme sikkerhedskravene
- udarbejde årsrapporten om de fremskridt, der er gjort i Galileo-programmet, og om dets finansielle situation samt eventuelle andre rapporter, som bestyrelsen måtte anmode om, og forelægge dem for denne.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Artikel 11

1. Personalerammen er fastsat i stillingsfortegnelsen, som skal anføres i det årlige budget.
2. Fællesforetagendets medarbejdere ansættes på midlertidige kontrakter, som bygger på den ordning, der gælder for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.
3. Fællesforetagendet afholder alle personaleudgifter.
4. Bestyrelsen fastsætter de nødvendige gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 12

Alle fællesforetagendets indtægter skal anvendes til at fremme det formål, der er anført i artikel 2. Med forbehold af artikel 21, kan der ikke foretages udbetalinger til medlemmerne af fællesforetagendet i form af deling af fællesforetagendets eventuelle overskud i indtægterne i forhold til udgifterne.

Artikel 13

1. Regnskabsåret følger kalenderåret.
2. Direktøren skal inden den 31. marts hvert år forelægge medlemmerne et overslag over programomkostningerne, som er godkendt af bestyrelsen. Overslaget over programomkostningerne skal indeholde et overslag over de årlige udgifter for de følgende to år. I dette overslag skal de forventede indtægter og udgifter for det første af disse to år (foreløbigt budgetforslag) anføres så detaljeret, som det er nødvendigt af hensyn til hvert medlems interne budgetprocedure i forhold til dets finansielle bidrag til fællesforetagendet. Direktøren giver medlemmerne alle supplerende oplysninger, der er nødvendige med henblik herpå.
3. Medlemmerne meddeler straks direktøren deres bemærkninger til overslaget over programomkostningerne og i særdeleshed til overslaget over forventede indtægter og udgifter i det følgende år.
4. På grundlag af det godkendte overslag over programomkostningerne og under hensyntagen til de af medlemmerne fremsatte bemærkninger udarbejder direktøren budgetforslaget for det følgende år og forelægger det for bestyrelsen til vedtagelse med et flertal på 75 % af de afgivne stemmer inden den 30. september.

Artikel 14

1. Bestyrelsen vedtager de finansielle bestemmelser med et flertal på 75 % af de afgivne stemmer.
2. Formålet med de finansielle bestemmelser er at sikre en økonomisk og sund finansiell forvaltning af fællesforetagendet.
3. De finansielle bestemmelser skal navnlig indeholde principielle regler vedrørende:
 - udformningen af og strukturen i overslaget over programomkostningerne og det årlige budget

- gennemførelsen af det årlige budget og den interne finanskontrol
- betalingsmåden for bidragene fra fællesforetagendets medlemmer
- regnskabsføringen og forelæggelsen af regnskaber og opgørelser over beholdninger og inventar samt udarbejdelsen og forelæggelsen af årsregnskabet
- udbudsproceduren, baseret på ikke-forskelsbehandling af de lande, der er medlemmer af fællesforetagendet, og projektets fællesskabskarakter, samt indgåelsen af og vilkårene for kontrakter og ordrer på fællesforetagendets vegne.

4. Gennemførelsesbestemmelserne, der giver Kommissionen mulighed for at sikre sig, at dens forpligtelser i henhold til artikel 274 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab overholdes, præciseres i en aftale mellem fællesforetagendet og Kommissionen.

Artikel 15

Senest to måneder efter hvert regnskabsårs afslutning forelægger direktøren resultatopgørelsen og balancen for det foregående år for De Europæiske Fællesskabers Revisionsret. Den af Revisionsretten foretagne revision skal være baseret på regnskaber og foretages på stedet. Direktøren forelægger bestyrelsen resultatopgørelsen og balancen til godkendelse med et flertal på 75 % af stemmerne sammen med Revisionsrettens beretning. Direktøren er berettiget og, hvis han anmodes herom af bestyrelsen, forpligtet til at fremsætte bemærkninger til beretningen. Revisionsretten fremsender sin beretning til fællesforetagendets medlemmer.

Artikel 16

1. Programudviklingsplanen skal specificere planen for udførelsen af alle programmets elementer. Den skal dække hele fællesforetagendets varighed og ajourføres regelmæssigt.
2. Årsrapporten skal vise de fremskridt, der er gjort i Galileo-programmet, specielt med hensyn til tidsplaner, omkostninger og gennemførelse af programmet.

Artikel 17

1. Fællesforetagendet har alene ansvaret for at opfylde sine forpligtelser.
2. For fællesforetagendets ansvar i kontraktforhold gælder de relevante kontraktretlige bestemmelser og den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
3. Enhver udbetaling fra fællesforetagendet med henblik på at opfylde det i stk. 2 omhandlede ansvar og omkostningerne og udgifterne i forbindelse dermed betragtes som udgifter for fællesforetagendet.
4. Direktøren foreslår bestyrelsen enhver nødvendig forsikring, og fællesforetagendet tegner sådanne forsikringer, som bestyrelsen pålægger det at tegne.

Artikel 18

Fællesforetagendet sikrer beskyttelse af følsomme oplysninger, hvis uautoriserede videregivelse kunne skade de kontraherende parter interesser. Fællesforetagendet anvender de sikkerhedsprincipper og minimumsregler, som er iværksat ved Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾.

Fællesforetagendet tager hensyn til de erfaringer, der er indhøstet af Galileo-sikkerhedsorganet. Det følger endvidere de regler, der er udstedt af det sikkerhedsorgan, der er nævnt i artikel 7 i forordning (EF) nr. 876/2000, i forbindelse med alle spørgsmål om sikkerhedssystemet.

Artikel 19

1. Fællesforetagendet er åbent for tiltrædelse af andre medlemmer end de i artikel 1, stk. 3, litra a), nævnte.
2. Anmodning om tiltrædelse stiles til direktøren, som videresender den til bestyrelsen. Bestyrelsen afgør, navnlig under hensyn til sikkerhedsaspekterne, om fællesforetagendet skal indlede forhandlinger med den pågældende ansøger vedrørende tiltrædelsesbetingelserne. I tilfælde af en positiv afgørelse forhandler fællesforetagendet tiltrædelsesbetingelserne og forelægger dem for bestyrelsen, som træffer afgørelse med flertal på 75 % af de afgivne stemmer.
3. Medlemsskabet af fællesforetagendet kan ikke overdrages til tredjemand uden forudgående og enstemmig godkendelse af bestyrelsen. En ikke-godkendt overdragelse medfører øjeblikkeligt bortfald af medlemsskabet af fællesforetagendet og ansvar for enhver skade, der måtte være påført fællesforetagendet.

Artikel 20

Fællesforetagendet oprettes for en periode af fire år fra tidspunktet for offentliggørelsen af disse vedtægter i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Alt efter hvilke fremskridt der gøres med hensyn til opfyldelsen af fællesforetagendets formål som defineret i artikel 2, kan denne periode forlænges ved ændring af disse vedtægter i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23. Denne periode vil under alle omstændigheder blive forlænget, indtil forpligtelserne i henhold til den i artikel 3 nævnte aftale er opfyldt.

Artikel 21

Til at forestå afviklingen af fællesforetagendet udpeger bestyrelsen en eller flere likvidatorer, som følger de beslutninger, som bestyrelsen har vedtaget med et flertal på 75 % af de afgivne stemmer.

Artikel 22

Lovgivningen i den stat, hvor fællesforetagendet har hjemsted, finder anvendelse på alle områder, som ikke er omfattet af disse vedtægter.

Artikel 23

Ethvert medlem af fællesforetagendet kan forelægge bestyrelsen forslag til ændring af disse vedtægter.

Godkender bestyrelsen disse forslag med et flertal på 75 % af de afgivne stemmer, fremsætter Kommissionen forslag til Rådet om vedtagelse af ændringerne efter proceduren i artikel 172, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 877/2002**af 27. maj 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. maj 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. maj 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	40,0
	204	35,8
	999	37,9
0707 00 05	052	101,4
	220	143,3
	999	122,4
0709 90 70	052	88,0
	999	88,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,0
	204	48,4
	220	74,5
	388	75,0
	600	53,1
	624	81,1
	999	63,7
	388	61,4
0805 50 10	512	50,0
	528	61,2
	999	57,5
	57,5	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	16,2
	388	82,4
	400	142,9
	404	108,8
	508	83,8
	512	84,9
	524	68,2
	528	75,3
	720	145,2
	804	108,6
0809 20 95	999	91,6
	052	284,4
	400	338,9
	999	311,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 878/2002**af 27. maj 2002****om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vest-

bredden og i Gazastriben ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 ⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. maj 2002.

Den anvendes fra den 29. maj til den 11. juni 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2002.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. maj 2002 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 29. maj til 11. juni 2002

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	16,61	11,39	29,91	20,94
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	6,23	—	15,80	15,41
Marokko	15,81	14,81	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 879/2002**af 27. maj 2002****om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

- (5) For enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko blev den ved forordning (EF) nr. 786/2002 fastsatte præferencetold suspenderet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 790/2002 ⁽⁷⁾.

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningsprodukter med oprindelse i Israel, Jordan, Marokko og Cypern samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

- (6) På grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en genindførelse af præferencetolden for enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko. Præferencetolden bør derfor genindføres.

ud fra følgende betragtninger:

- (7) I perioden mellem møderne i Forvaltningskomitéen for Levende Planter og Blomsterdyrknings Produkter bør Kommissionen træffe disse foranstaltninger —

- (1) Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

- (2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 786/2002 ⁽³⁾, er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse varer med oprindelse i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marokko, Tunesien, Tyrkiet og på Vestbredden og i Gazastriben og om retningslinjer for forlængelse og tilpasning af disse toldkontingenter.

Artikel 1

1. For indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) (KN-kode ex 0603 10 20) med oprindelse i Marokko genindføres den ved forordning (EF) nr. 786/2002 fastsatte præferencetold.

- (3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 878/2002 ⁽⁴⁾, er Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse.

2. Forordning (EF) nr. 790/2002 ophæves.

Artikel 2

- (4) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2062/97 ⁽⁶⁾, er

Denne forordning træder i kraft den 28. maj 2002.

Den anvendes fra den 29. maj 2002.

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 127 af 14.5.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ Se side 11 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 127 af 14.5.2002, s. 11.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. maj 2002

om de nationale bestemmelser om det højst tilladte indhold af cadmium i gødninger, som Republikken Finland har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4, i EF-traktaten

(meddelt under nummer K(2002) 1931)

(Kun den finske og den svenske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/398/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og
ud fra følgende betragtninger:

I. KENDSGERNINGER

1. FÆLLESSKABSLOVGIVNING

- (1) I Rådets direktiv 76/116/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/97/EF ⁽²⁾, er der fastsat nogle krav, som en gødning skal opfylde for at kunne markedsføres med betegnelsen »EF-gødning« ⁽³⁾.
- (2) I bilag I til direktiv 76/116/EØF anføres typebetegnelsen og de tilsvarende krav til egenskaber, herunder sammensætning, som de enkelte gødninger, der betegnes EF-gødninger, skal opfylde. EF-gødninger er i denne fortegnelse opdelt i kategorier efter deres indhold af hovednæringsstoffer, dvs. grundstofferne nitrogen, phosphor og kalium.
- (3) Direktiv 76/116/EØF er flere gange blevet ændret og tilpasset den tekniske udvikling, bl.a. for at indføre nye gødningstyper i bilag I.
- (4) Ændringerne af direktiv 76/116/EØF er blevet indført ved følgende direktiver:
 - Rådets direktiv 88/183/EØF ⁽⁴⁾ har udvidet anvendelsesområdet for direktiv 76/116/EØF til i bilag I også at omfatte flydende enkeltgødninger og flydende gødninger, der indeholder flere hovednæringsstoffer
 - Rådets direktiv 89/284/EØF ⁽⁵⁾ har udvidet anvendelsesområdet for direktiv 76/116/EØF til i bilag I også at omfatte gødninger, der indeholder calcium, magnesium, natrium og svovl

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1976, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 18 af 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ Betegnelsen »EØF-gødning« i direktiv 76/116/EØF blev udskiftet med betegnelsen »EF-gødning« ved direktiv 97/63/EF (EFT L 335 af 6.12.1997, s. 15).

⁽⁴⁾ EFT L 83 af 29.3.1988, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 111 af 22.4.1989, s. 34.

- med Rådets direktiv 89/530/EØF ⁽⁶⁾ er anvendelsesområdet for direktiv 76/116/EØF blevet udvidet til i bilag I også at omfatte faste eller flydende gødninger, der indeholder:
 - et af følgende mikronæringsstoffer: bor, cobolt, kobber, jern, mangan, molybdæn og zink
 - blandinger af sådanne gødninger, som indeholder mindst to af disse mikronæringsstoffer
 - en liste over tilladte organiske chelatdannere til mikronæringsstoffer.
- (5) Tilpasningerne af direktiv 76/116/EØF til den tekniske udvikling er blevet indført med Kommissionens direktiver 93/69/EØF ⁽⁷⁾, 96/28/EF ⁽⁸⁾ og 98/3/EF ⁽⁹⁾. I disse direktiver tilføjes der nye gødninger i bilagene til direktiv 76/116/EØF.
- (6) I denne beslutning forstås ved direktiv 76/116/EØF en henvisning til dette direktiv som ændret ved de i betragtning 4 og 5 nævnte direktiver.
- (7) I bestemmelserne om sammensætningen af de gødninger, der er omfattet af direktiv 76/116/EØF, er der ikke fastsat nogen grænseværdi for EF-gødningers cadmiumindhold.
- (8) I henhold til artikel 7 i direktiv 76/116/EØF kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører sammensætning, mærkning, etikettering og emballage, forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af gødninger, der bærer betegnelsen »EF-gødning«, og som opfylder bestemmelserne i dette direktiv og dets bilag.

2. FINLANDS TILTRÆDELSE

- (9) Finland tiltrådte Den Europæiske Union den 1. januar 1995. I tiltrædelsesakten ⁽¹⁰⁾ er der fastsat overgangsbestemmelser med hensyn til brug og markedsføring af cadmium i denne stat. I henhold til artikel 84, stk. 1, gælder de bestemmelser, der er henvist til i bilag X i den pågældende akt, i overensstemmelse med bilaget og de deri fastsatte betingelser, ikke for Finland i en periode på fire år at regne fra tiltrædelsesdatoen. I henhold til artikel 84 samt punkt 2 i bilag X til tiltrædelsesakten gælder artikel 7 i direktiv 76/116/EØF for så vidt angår indholdet af cadmium i gødninger først for Finland fra den 1. januar 1999, og bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF skal revurderes i henhold til gældende fællesskabsprocedurer inden den 31. december 1998.
- (10) I artikel 2 i tiltrædelsesakten hedder det: »Fra tiltrædelsesdatoen er bestemmelserne i de oprindelige traktater og de retsakter, der er vedtaget af institutionerne før tiltrædelsen, bindende for de nye medlemsstater og gælder i disse stater på de vilkår, som er fastsat i disse traktater og i denne akt.« I tiltrædelsesaktens artikel 168 er følgende fastsat: »Medmindre der i listen i bilag XIX eller i andre af denne akts bestemmelser er fastsat en frist herfor, iværksætter de nye medlemsstater de forholdsregler, der er nødvendige for fra tiltrædelsen at overholde bestemmelserne i direktiver og beslutninger efter EF-traktatens artikel 189 (nu artikel 249) [...]«
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/97/EF ⁽¹¹⁾ ændrede senere direktiv 76/116/EØF med hensyn til markedsføring af gødninger indeholdende cadmium i Østrig, Finland og Sverige. I artikel 1 bestemmes det bl.a., at Finland på landets område kan forbyde markedsføringen af gødninger, der indeholder cadmium i koncentrationer, der overskrider de koncentrationer, der var fastsat i den nationale lovgivning på tiltrædelsesdatoen, og at denne undtagelse gælder for tidsrummet fra den 1. januar 1999 til den 31. december 2001.

3. NATIONALE BESTEMMELSER

- (12) I det finske land- og skovbrugsministeriums afgørelse nr. 45/1994 af 21. januar 1994 om gødninger ⁽¹²⁾, fastsættes bl.a. en grænseværdi for indholdet af cadmium i gødninger, herunder EF-gødninger. I henhold til afsnit 3 er det forbudt i Finland at markedsføre phosphorholdige mineralgødninger med et cadmiumindhold på mere end 50 mg pr. kg phosphor.

⁽⁶⁾ EFT L 281 af 30.9.1989, s. 116.

⁽⁷⁾ EFT L 185 af 28.7.1993, s. 30.

⁽⁸⁾ EFT L 140 af 13.6.1996, s. 30.

⁽⁹⁾ EFT L 18 af 23.1.1998, s. 25.

⁽¹⁰⁾ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 37 og s. 308.

⁽¹¹⁾ EFT L 18 af 23.1.1999, s. 60.

⁽¹²⁾ Den finske lovsamling nr. 45/1994 af 26. januar 1994, s. 117.

II. PROCEDURE

- (13) Ved skrivelse af 7. december 2001 meddelte de finske myndigheder Kommissionen, at Finland i overensstemmelse med artikel 95, stk. 4, i EF-traktaten har til hensigt også efter den 1. januar 2002 at anvende de nationale bestemmelser om cadmiumindhold i gødninger.
- (14) Ved skrivelse af 8. januar 2002 meddelte Kommissionen de finske myndigheder, at den havde modtaget den meddelelse, der er omhandlet i artikel 95, stk. 4, og at den periode på seks måneder, der er fastsat til nærmere undersøgelser i henhold til artikel 95, stk. 6, beregnes fra den 8. december 2001, dvs. fra dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (15) Ved skrivelse af 23. januar 2002 underrettede Kommissionen de andre medlemsstater om Finlands anmodning. Kommissionen offentliggjorde også en meddelelse om anmodningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹³⁾ for at underrette andre berørte parter om de nationale bestemmelser, som Finland har til hensigt at opretholde.

III. VURDERING

1. VURDERING AF, OM BETINGELSERNE FOR ANVENDELSE AF TRAKTATENS UNDTAGELSESBESTEMMELSE ER OPFYLDT

- (16) I traktatens artikel 95, stk. 4, hedder det: »Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse«.
- (17) Med den meddelelse, der blev indsendt af de finske myndigheder den 7. december 2001, søges der om at opnå tilladelse til at opretholde nationale bestemmelser, der er uforenelige med bestemmelserne om sammensætningen af EF-gødninger i direktiv 76/116/EF.
- (18) Som anført ovenfor forhindrer artikel 7 i direktiv 76/116/EØF medlemsstaterne i at begrænse markedsføringen af EF-gødninger på grund af deres sammensætning, men bestemmelserne om sammensætning indeholder ingen grænseværdi for cadmiumindhold. I medfør af artikel 7 i direktiv 76/116/EØF kan EF-gødninger, der opfylder kravene i dette direktiv, derfor markedsføres, uanset hvor store mængder cadmium de indeholder.
- (19) Det fremgår af ovenstående, at de nationale bestemmelser, som Finland har meddelt, er mere restriktive end bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF, idet de forbyder markedsføring af phosphorholdige mineralske EF-gødninger med et cadmiumindhold på mere end 50 mg pr. kg phosphor.
- (20) De nationale bestemmelser, som de finske myndigheder har givet meddelelse om, blev vedtaget, før Finland blev medlem af Den Europæiske Union. Som angivet ovenfor indeholder tiltrædelsesakten overgangsbestemmelser, der tillader Finland fortsat at anvende sine nationale bestemmelser om cadmiumindholdet i gødninger på produkter, der er omfattet af direktiv 76/116/EØF, i en periode på fire år. Ved direktiv 98/97/EF fik Finland tilladelse til at fortsætte med at anvende de nationale bestemmelser indtil den 31. december 2001.
- (21) Som krævet i artikel 95, stk. 4 — fortolket i sammenhæng med tiltrædelsesaktens artikel 2 og 168 — har Finland meddelt Kommissionen den nøjagtige ordlyd af de nationale bestemmelser, der er vedtaget før landets tiltrædelse af Den Europæiske Union, og som det har til hensigt at opretholde, og anmodningen var ledsaget af en redegørelse for de grunde, som ifølge landets vurdering berettiger opretholdelsen af de pågældende bestemmelser.
- (22) Den meddelelse, der blev indsendt af Finland den 7. december 2001 for at få godkendt en opretholdelse af de nationale bestemmelser, der fraviger bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF, bør følgelig anses for at være antagelig i henhold til artikel 95, stk. 4, fortolket i sammenhæng med artikel 2 og 168 i tiltrædelsesakten.

⁽¹³⁾ EFT C 23 af 25.1.2002, s. 5.

2. VURDERING AF SAGENS OMSTÆNDIGHEDER

- (23) I henhold til traktatens artikel 95 skal Kommissionen sikre sig, at alle betingelserne for, at en medlemsstat kan benytte de i denne artikel fastsatte undtagelsesmuligheder, er til stede.
- (24) Navnlig skal Kommissionen vurdere, om de bestemmelser, der er anført i meddelelsen, er berettigede ud fra de vigtige behov, der er henvist til i traktatens artikel 30, eller vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet.
- (25) I henhold til traktatens artikel 95, stk. 6, skal Kommissionen desuden, hvis den anser de nationale bestemmelser for at være berettigede, kontrollere, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.
- (26) Finland har begrundet sin anmodning med nødvendigheden af at beskytte menneskers sundhed og miljøet. Cadmium i gødninger anses for at udgøre en trussel mod miljø og sundhed. Til støtte for sin anmodning henviser Finland til konklusionerne af en finsk undersøgelse offentliggjort i april 2000 ⁽¹⁴⁾, der indeholder en vurdering af risiciene ved cadmiumholdige gødninger.

2.1. BEGRUNDELSE BASERET PÅ VIGTIGE BEHOV

2.1.1. *Generelle oplysninger om cadmium*

- (27) Cadmium er et tungmetal, der forekommer naturligt i miljøet, men de fleste emissioner af dette metal skyldes forskellige menneskelige aktiviteter (fremstilling af ikke-jernholdige metaller, forbrænding af fossile brændstoffer, anvendelse af gødning osv.).
- (28) Der foretages i øjeblikket en almindelig risikovurdering af metallisk cadmium og cadmiumoxid i henhold til Rådets forordning 793/93/EØF af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer ⁽¹⁵⁾ med Belgien som referent. I denne risikovurdering undersøges alle vigtige anvendelser og emissioner af cadmium. På nuværende tidspunkt foreligger der kun en del af et rapportudkast til drøftelser på teknisk plan.
- (29) På baggrund af de videnskabelige data, der hidtil er fremkommet, kan det konkluderes, at metallisk cadmium og cadmiumoxid almindeligvis må betragtes som alvorlige sundhedsfarer. Navnlig er cadmiumoxid blevet klassificeret som carcinogent, mutagent og reproduktionstoksisk i kategori 2 ⁽¹⁶⁾. Det er også almindeligt anerkendt, at cadmium i gødninger er den langt vigtigste kilde til cadmium i jorden og i fødekæden.

2.1.2. *Cadmium i gødninger*

- (30) Cadmium findes i naturlig tilstand i phosphorit, som udvindes ved minedrift som råstof til fremstilling af phosphatholdige mineralgødninger. I færdig stand indeholder disse gødninger altid en vis mængde cadmium, afhængigt af det oprindelige indhold i phosphoritten.
- (31) Cadmium anses for at være skadeligt for både miljø og mennesker. Det er blevet konstateret, at phosphorholdige gødninger er en af de vigtigste kilder til cadmium på opdyrket jord, hvor stoffet har tendens til at ophobe sig med tiden. Afgrøderne optager cadmium fra jorden, og cadmiumindholdet i fødevarer, der er den største kilde til menneskets indtagelse af cadmium, giver anledning til bekymringer med hensyn til sundheden. Når det indtages i maden, har cadmium tendens til at ophobe sig i nyrerne og kan i sidste ende i sårbare grupper medføre nyresvigt.

⁽¹⁴⁾ Det finske land- og skovbrugsministerium, *Cadmium in fertilizers, Risks to human health and the environment*, april 2000.

⁽¹⁵⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Se bilag I til direktiv 67/548/EØF og bilag I til det ændrede direktiv 76/769/EØF.

- (32) De miljømæssige spørgsmål i forbindelse med cadmium i gødninger blev først taget op på fællesskabsplan under forhandlingerne om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af EU. Som anført ovenfor blev der for disse tre medlemsstater indrømmet midlertidige undtagelser fra EU-lovgivningen om gødninger for at gøre det muligt at foretage en nøje vurdering af risiciene ved cadmium i gødninger på fællesskabsplan.
- (33) I den forbindelse indsamlede Kommissionen i første omgang alle eksisterende data og oplysninger om situationen i Det Europæiske Fællesskab med hensyn til eksponering for cadmium i gødninger. Da der ikke fandtes tilstrækkelige data i alle medlemsstaterne, lod Kommissionen gennemføre to undersøgelser for at udarbejde en metodologi og procedurer med henblik på at vurdere sundheds- og miljørisiciene i forbindelse med cadmium i gødninger ⁽¹⁷⁾. Medlemsstaterne blev derefter opfordret til at gennemføre landsdækkende risikovurderinger ved hjælp af disse metoder og procedurer.
- (34) Ni medlemsstater har afsluttet risikovurderinger af cadmium i gødninger. Disse risikovurderinger har siden september 2001 været offentligt tilgængelige på Kommissionens websted ⁽¹⁸⁾. Herudover er der blevet offentliggjort en separat undersøgelse, hvori disse risikovurderinger er analyseret, og der er blevet udviklet forskellige valgmuligheder med hensyn til risikostyring af cadmium i gødninger på fællesskabsplan ⁽¹⁹⁾.
- (35) Risikovurderingerne er også blevet indsendt til Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoxicitet og Miljø (SCTEE), som undersøger dem i øjeblikket. SCTEE er navnlig blevet anmodet om at angive, hvor stor en cadmiumkoncentration man maksimalt kan acceptere i gødninger for at undgå en betydelig forøgelse af indholdet af cadmium i dyrkede jorder på grund af anvendelsen af fosfatgødninger.
- (36) Gennemførelsen af risikovurderingerne tog forholdsvis lang tid. Men SCTEE har også brug for tid til en grundig bedømmelse af det videnskabelige materiale. Det var derfor ikke muligt at forelægge et forslag til forordning om grænseværdier for cadmium i gødninger inden den 31. december 2001.

2.1.3. Risikovurdering udført af Finland

- (37) Den risikovurdering, som de finske myndigheder har indsendt, er en del af ovennævnte informationsindsamlingsforløb baseret på fælles metoder og procedurer. Til gennemførelse af risikovurderingen har Finland anvendt en fremgangsmåde med tre moduler:

2.1.3.1. Akkumuleringsmodulet

- (38) I dette modul måles nettoakkumuleringen af cadmium i jord og udvaskningsprøver (eller porevand) ⁽²⁰⁾, der skyldes anvendelsen af gødning, i løbet af en bestemt periode og i stabil tilstand. Akkumuleringsmodulet kan fodres med et spektrum af data, f.eks. gennemsnitlige og ekstreme anvendelsesmængder. Det fremgår af den finske risikovurdering, at følgende parametre er taget i betragtning i dette modul:
- landbrugsjordens samlede cadmiumindhold (der skyldes mineralgødninger, men også afsætning fra atmosfæren, landbrugskemikalier og affald)
 - den mængde cadmium, der optages af planter, og som afhænger af jordbundens egenskaber
 - et skøn for en periode på hundrede år over:
 - cadmiumkoncentrationen i porevand/porevandsperkolat
 - udvaskningshastigheden for cadmium

⁽¹⁷⁾ ERM, *Study on data requirements and programme for data production and gathering to support a future evaluation of the risks to health and the environment from cadmium in fertilizers*, marts 1999, og *A study to establish a programme of detailed procedures for the assessment of risks to health and the environment from cadmium in fertilizers*, februar 2000. ERM (Environmental Resources Management) er det konsulentfirma, der har udviklet risikovurderingsmetoden.

⁽¹⁸⁾ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/fertilizers/riskassess/reports.htm>

⁽¹⁹⁾ ERM, *Analysis and conclusions from Member States' assessment of the risk to health and the environment from cadmium in fertilizers*, oktober 2001.

⁽²⁰⁾ Porevand er den del af jordens vandindhold, der tilbageholdes af kapillære kræfter i mellemrummene mellem jordpartiklerne.

- jordens cadmiumindhold
- fraførslen af cadmium ved erosion
- afgrødernes cadmiumindhold
- den mængde cadmium, der optages af planter.

2.1.3.2. Eksponeringsmodulet

- (39) I dette modul måles dyrkede planters optagelse af cadmium fra jorden og menneskers indtagelse af cadmium som følge heraf ved hjælp af eksponeringsparametre, der beskriver både gennemsnitlige og ekstreme eksponeringsscenarier. Miljøets eksponering beskrives også for sårbare miljøer og anses for at være den beregnede cadmiumkoncentration i et bestemt delmiljø.

2.1.3.3. Risikokarakteriseringsmodulet

- (40) Ved hjælp af dette modul kan Finland foretage et skøn over hyppigheden og alvoren af de sandsynlige skadevirkninger som følge af den faktiske eller beregnede eksponering for cadmium.

2.1.4. Resultaterne af risikovurderingen

- (41) Anvendelsen af modulerne har givet følgende resultater:
- for vand fastslår den finske risikovurderingsrapport, at »risikokarakteriseringen viser en risiko for vandmiljøet i alle beregnede scenarier, både nu og i fremtiden. I praksis betyder dette, at der ikke kan fastsættes nogen sikkerhedsmargen, og at enhver stigning i de naturlige baggrundskoncentrationer sandsynligvis vil medføre en risiko for vandmiljøet«
 - for jord fastslår den finske risikovurderingsrapport, at »de foreliggende data viser, at de nuværende cadmiumkoncentrationer i den finske landbrugsjord udgør en fare for jordmiljøet. Denne konklusion når man frem til både ved at anvende gennemsnitlige ekstraherbare cadmiumkoncentrationer ⁽²¹⁾ og 90-percentiler i de fem finske dyrkningsområder i året 1987. Kun i det nordligste område ligger PEC/PNEC-forholdet ⁽²²⁾ beregnet ved hjælp af gennemsnitskoncentrationen under 1. Risikotallene for de forskellige dyrkningsområder varierer mellem 1,2 og 2,8«
 - for menneskers sundhed fastslår den finske risikovurderingsrapport, at »i Finland er der ingen sikkerhedsmargen for risikogrupper (værste tilfælde) mellem de anslåede niveauer i urinprøver og de kritiske niveauer, der forbindes med negative sundhedsvirkninger af cadmium«. Den finske risikovurderingsrapport fastslår også, at »hvis man i Finland anvendte phosphorholdige gødninger med et indhold af cadmium svarende til fællesskabsgennemsnittet, ville det ifølge modelberegninger øge indtagelsen af cadmium gennem fødevarer med mere end 40 % i løbet af hundrede år«.
- (42) Det er klart, at disse konklusioner skal ses i relation til Finlands særlige jord- og vejrforhold.
- (43) Den risikovurdering, som Finland har udført, viser således, at de nuværende cadmiumkoncentrationer i den finske landbrugsjord udgør en fare for jordorganismer, og at udvaskningen af cadmium fra landbrugsjorden udgør en fare for vandmiljøet. Finland fastholder, at risikovurderingen også konkluderer, at der består en risiko for negative sundhedsvirkninger som følge af den nuværende samlede eksponering for cadmium i den finske befolkning. Den gennemsnitlige indtagelse af cadmium gennem fødevarerne alene udgør ganske vist ikke nogen risiko i Finland, men visse dele af befolkningen er særligt udsatte, fordi de indtager store mængder gennem fødevarerne, er mere modtagelige og/eller ryger.

⁽²¹⁾ Den koncentration af cadmium, der er til rådighed, således at den kan optages af planter.

⁽²²⁾ PEC = Predicted Environmental Concentration, PNEC = Predicted No Effect Concentration. Et PEC/PNEC-tal på over 1 betyder, at der vil opstå skadevirkninger.

2.1.5. *Vurdering af Finlands holdning*

- (44) Den risikovurdering, der er indsendt af de finske myndigheder, er udført efter de procedurer og metoder, der er fastlagt på fællesskabsplan, og som anses for at sikre et højt pålidelighedsniveau for de opnåede oplysninger.
- (45) Kommissionen har allerede undersøgt oplysningerne i denne risikovurdering i forbindelse med det forberedende arbejde til forslaget til en ny forordning om gødninger ⁽²³⁾. På daværende tidspunkt var det Kommissionens opfattelse, at de foreliggende oplysninger på fyldestgørende måde godtgjorde en risiko for miljø og sundhed ved anvendelsen af cadmiumholdige gødninger på finsk jord. Kommissionen foreslog derfor i forslagets artikel 33 en forlængelse af de undtagelsesbestemmelser, der allerede var indrømmet Østrig, Finland og Sverige i tiltrædelsestraktaten. Da den foreslåede forordning ikke blev vedtaget tidnok, har Finland anmodet om en særlig beslutning i henhold til artikel 95, stk. 6.
- (46) Efter at have foretaget en ny undersøgelse af de videnskabelige data i lyset af den finske anmodning finder Kommissionen, at de finske myndigheder har påvist, at cadmiumholdige gødninger indebærer miljø- og sundhedsmæssige risici, og at de nationale bestemmelser, som de finske myndigheder har meddelt, og som har til formål at begrænse det finske miljøes eksponering for cadmiumholdige gødninger til et minimum, er berettigede.

2.2. VURDERING AF, OM DE PÅGÆLDENDE FORANSTALTNINGER ER ET MIDDEL TIL VILKÅRLIG FORSKELSBEHANDLING

- (47) I henhold til artikel 95, stk. 6, skal Kommissionen konstatere, at de påtænkte bestemmelser ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling. Ifølge Domstolens afgørelse er der tale om forskelsbehandling, hvis nationale handelsrestriktioner kan benyttes til forskelsbehandling af varer fra andre medlemsstater.
- (48) De påtænkte nationale bestemmelser er generelle og gælder både for nationale og importerede phosphorbaserede EF-gødninger. Der er derfor intet, der tyder på, at bestemmelserne kan anvendes som middel til vilkårlig forskelsbehandling af økonomiske aktører i Fællesskabet.

2.3. VURDERING AF, OM DE PÅGÆLDENDE FORANSTALTNINGER ER EN SKJULT BEGRÆNSNING AF SAMHANDELEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE

- (49) Mere restriktive nationale bestemmelser om sammensætningen af EF-gødninger, der fraviger bestemmelserne i et fællesskabsdirektiv, udgør normalt en handelshindring. Produkter, som lovligt kan markedsføres i resten af Fællesskabet, kan ikke markedsføres i den pågældende medlemsstat. Det princip, der er nedfældet i artikel 95, stk. 6, skal forhindre, at nationale bestemmelser baseret på kriterierne i stk. 4 og 5 anvendes af uretmæssige grunde og i virkeligheden er økonomiske foranstaltninger, der skal forhindre indførsel af produkter fra andre medlemsstater som middel til indirekte at beskytte den nationale produktion.
- (50) Som anført ovenfor er der fastslået miljø- og sundhedsmæssige problemer ved anvendelsen af cadmiumholdige gødninger på jord. Det fremgår derfor, at målet med opretholdelsen af de nationale bestemmelser er at beskytte miljø og sundhed og ikke at skabe skjulte handelshindringer.

2.4. VURDERING AF, OM DE PÅGÆLDENDE FORANSTALTNINGER UDGØR EN HINDRING FOR DET INDRE MARKEDS FUNKTION

- (51) Denne betingelse kan ikke fortolkes således, at den forbyder godkendelsen af enhver national bestemmelse, der med sandsynlighed vil påvirke gennemførelsen af det indre marked. Det er faktisk således, at enhver national bestemmelse, der fraviger en harmoniseringsforanstaltning, som skal bidrage til det indre markeds gennemførelse og funktion, i substansen udgør en bestemmelse, som med sandsynlighed vil påvirke det indre marked. For at bevare det nyttige i proceduren for undtagelser, som omhandles i traktatens artikel 95, er det Kommissionens opfattelse, at begrebet en hindring for det indre markeds funktion set i sammenhæng med artikel 95, stk. 6, skal forstås som en urimelig påvirkning set i forhold til det forfulgte mål.

⁽²³⁾ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gødninger (KOM(2001) 508 endelig udg., 14.9.2001).

- (52) I betragtning af de miljø- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med anvendelsen af cadmiumholdige gødninger på finsk jord, og under hensyntagen til:
- at Finland i henhold til tiltrædelsesakten og direktiv 98/97/EF som anført ovenfor kunne fortsætte med at anvende sine nationale bestemmelser om cadmiumindholdet i gødninger, indtil man havde afsluttet revurderingen af direktiv 76/116/EF for så vidt angår spørgsmålet om cadmiumindholdet i gødninger, og
 - at SCTEE's udtalelse ikke forelå tidsnok til at blive taget i betragtning i forbindelse med denne beslutning, således at Kommissionen på et fyldestgørende videnskabeligt grundlag kunne foreslå en indbyrdes tilnærmelse af Fællesskabets grænseværdier for cadmiumindhold i gødninger, eller så den kunne tage stilling til, om der skulle foreslås en mindre restriktiv foranstaltning

er det Kommissionens opfattelse, at der på dette stadium af revurderingen ikke er noget, der tyder på, at de nationale bestemmelser udgør en urimelig hindring for det indre markedes funktion set i forhold til de forfulgte mål.

2.5. TIDSMÆSSIG BEGRÆNSNING

- (53) Finland anmodede Kommissionen om at træffe en beslutning i henhold til traktatens artikel 95, stk. 6, inden den 31. december 2001. Hvis Kommissionen godkendte anmodningen om undtagelse, ønskede Finland, at beslutningen skulle træde i kraft den 1. januar 2002.
- (54) Det bør bemærkes, at det på grund af procedurerne i traktatens artikel 95 og især den seks måneder lange frist for vedtagelsen af en beslutning påhviler medlemsstaterne at indsende en meddelelse til Kommissionen i tilstrækkelig god tid til, at denne kan vedtage en beslutning om meddelelsen, inden den relevante harmoniseringsforanstaltning træder i kraft ⁽²⁴⁾.
- (55) Det bør erindres, at retssikkerhedsprincippet, der er et almindeligt princip i fællesskabsretten, i de fleste tilfælde udelukker fællesskabslovgivnings anvendelse med tilbagevirkende kraft, undtagen når det tilstræbte mål kræver det og da kun på den betingelse, at de berørte parter legitime forventninger tilgodeses ⁽²⁵⁾.
- (56) På baggrund af ovenstående mener Kommissionen ikke, at betingelserne for at give beslutningen om godkendelse af de nationale bestemmelser tilbagevirkende kraft er opfyldt i nærværende tilfælde. Der er ganske vist behov for at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod risiciene ved cadmium i gødninger, men ved at give de mere restriktive nationale bestemmelser tilbagevirkende kraft ville man undergrave de legitime forventninger hos erhvervsdrivende, der har handlet i den tro, at det var de mere liberale regler afledt af direktiv 76/116/EØF, der ville gælde efter den 31. december 2001.
- (57) Den periode, i hvilken fravigelsen tillades, bør være således, at Kommissionen har tilstrækkelig tid til at foreslå lovgivning om cadmium i gødninger på fællesskabsplan, og at Rådet og Europa-Parlamentet har tid til at vedtage sådan lovgivning. Det vurderes, at en sådan lovgivning vil kunne træde i kraft i 2005. Undtagelsesbestemmelserne for Finland bør derfor ophøre den 31. december 2005.

IV. KONKLUSION

- (58) I lyset af ovenstående kan det konkluderes, at Finlands anmodning af 7. december 2001 om opretholdelse af nationale bestemmelser, som er mere restriktive end bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF for så vidt angår indholdet af cadmium i gødninger, kan accepteres.

⁽²⁴⁾ I den forbindelse påpeges det, at EF-Domstolen i præmis 35 i sin dom af 1. juni 1999 i sag C-319/97, anførte, at »det påhviler medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 10 (tidligere artikel 5) så hurtigt som muligt at give meddelelse om nationale bestemmelser, som er uforenelige med en harmoniseringsforanstaltning, men som de har til hensigt fortsat at anvende«.

⁽²⁵⁾ Dom afsagt af EF-Domstolen den 25. januar 1979 i sag C-98/78 Racke, Sml. 1979, s. 69, præmis 20. Jf. også dommene i følgende sager: C-110/97, Nederlandene mod Rådet, Sml. 2001, præmis 151; C-99/78 Decker, Sml. 1979, s. 101, præmis 8; C-258/80, Rummy mod Kommissionen, Sml. 1982, s. 487, præmis 11, og C-337/88 SAFA, Sml. 1990 I, s. 1, præmis 13.

Kommissionen finder desuden, at de nationale bestemmelser:

- imødekommer nødvendigheden af at beskytte menneskers sundhed og miljøet
- står i et rimeligt forhold til de forfulgte mål
- ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling, og
- ikke udgør en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Kommissionen mener derfor, at de kan godkendes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset direktiv 76/116/EØF godkendes de finske bestemmelser, der forbyder markedsføring i Finland af phosphorholdige mineralgødninger med et cadmiumindhold på mere end 50 mg pr. kg phosphor.

Denne undtagelse gælder indtil den 31. december 2005.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Finland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. maj 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING**af 24. maj 2002****om de nationale bestemmelser om det højst tilladte indhold af cadmium i gødninger, som Kongeriget Sverige har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4, i EF-traktaten***(meddelt under nummer K(2002) 1932)***(Kun den svenske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)***(2002/399/EF)*

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og
ud fra følgende betragtninger:

I. KENDSGERNINGER**1. FÆLLESSKABSLOVGIVNING**

- (1) I Rådets direktiv 76/116/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/97/EF ⁽²⁾, er der fastsat nogle krav, som en gødning skal opfylde for at kunne markedsføres med betegnelsen »EF-gødning« ⁽³⁾.
- (2) I bilag I til direktiv 76/116/EØF anføres typebetegnelsen og de tilsvarende krav til egenskaber, herunder sammensætning, som de enkelte gødninger, der betegnes EF-gødninger, skal opfylde. EF-gødninger er i denne fortegnelse opdelt i kategorier efter deres indhold af hovednæringsstoffer, dvs. grundstofferne nitrogen, phosphor og kalium.
- (3) Direktiv 76/116/EØF er flere gange blevet ændret og tilpasset den tekniske udvikling, bl.a. for at indføre nye gødningstyper i bilag I.
- (4) Ændringerne af direktiv 76/116/EØF er blevet indført ved følgende direktiver:
 - Rådets direktiv 88/183/EØF ⁽⁴⁾ har udvidet anvendelsesområdet for direktiv 76/116/EØF til i bilag I også at omfatte flydende enkeltgødninger og flydende gødninger, der indeholder flere hovednæringsstoffer
 - Rådets direktiv 89/284/EØF ⁽⁵⁾ har udvidet anvendelsesområdet for direktiv 76/116/EØF til i bilag I også at omfatte gødninger, der indeholder calcium, magnesium, natrium og svovl
 - med Rådets med direktiv 89/530/EØF ⁽⁶⁾ er anvendelsesområdet for direktiv 76/116/EØF blevet udvidet til i bilag I også at omfatte faste eller flydende gødninger, der indeholder:
 - et af følgende mikronæringsstoffer: bor, cobolt, kobber, jern, mangan, molybdæn og zink
 - blandinger af sådanne gødninger, som indeholder mindst to af disse mikronæringsstoffer
 - en liste over tilladte organiske chelatdannere til mikronæringsstoffer.

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1976, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 18 af 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ Betegnelsen »EØF-gødning« i direktiv 76/116/EØF blev udskiftet med betegnelsen »EF-gødning« ved direktiv 97/63/EF (EFT L 335 af 6.12.1997, s. 15).

⁽⁴⁾ EFT L 83 af 29.3.1988, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 111 af 22.4.1989, s. 34.

⁽⁶⁾ EFT L 281 af 30.9.1989, s. 116.

- (5) Tilpasningerne af direktiv 76/116/EØF til den tekniske udvikling er blevet indført med Kommissionens direktiver 93/69/EØF ⁽⁷⁾, 96/28/EF ⁽⁸⁾ og 98/3/EF ⁽⁹⁾. I disse direktiver tilføjes der nye gødninger i bilagene til direktiv 76/116/EØF.
- (6) I denne beslutning forstås ved direktiv 76/116/EØF en henvisning til dette direktiv som ændret ved de i betragtning 4 og 5 nævnte direktiver.
- (7) I bestemmelserne om sammensætningen af de gødninger, der er omfattet af direktiv 76/116/EØF, er der ikke fastsat nogen grænseværdi for EF-gødningers cadmiumindhold.
- (8) I henhold til artikel 7 i direktiv 76/116/EØF kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører sammensætning, mærkning, etikettering og emballage, forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af gødninger, der bærer betegnelsen »EF-gødning«, og som opfylder bestemmelserne i dette direktiv og dets bilag.

2. SVERIGES TILTRÆDELSE

- (9) Sverige tiltrådte Den Europæiske Union den 1. januar 1995. I tiltrædelsesakten ⁽¹⁰⁾ er der fastsat overgangsbestemmelser med hensyn til brug og markedsføring af cadmium i denne stat. I henhold til artikel 112, stk. 1, gælder de bestemmelser, der er henvist til i bilag XII i den pågældende akt, i overensstemmelse med bilaget og de deri fastsatte betingelser, ikke for Sverige i en periode på fire år at regne fra tiltrædelsesdatoen. I henhold til artikel 112 samt punkt 4 i bilag XII til tiltrædelsesakten gælder artikel 7 i direktiv 76/116/EØF for så vidt angår indholdet af cadmium i gødninger først for Sverige fra den 1. januar 1999, og bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF skal revurderes i henhold til gældende fællesskabsprocedurer inden den 31. december 1998.
- (10) I artikel 2 i tiltrædelsesakten hedder det: »Fra tiltrædelsesdatoen er bestemmelserne i de oprindelige traktater og de retsakter, der er vedtaget af institutionerne før tiltrædelsen, bindende for de nye medlemsstater og gælder i disse stater på de vilkår, som er fastsat i disse traktater og i denne akt.« I tiltrædelsesaktens artikel 168 er følgende fastsat: »Medmindre der i listen i bilag XIX eller i andre af denne akts bestemmelser er fastsat en frist herfor, iværksætter de nye medlemsstater de forholdsregler, der er nødvendige for fra tiltrædelsen at overholde bestemmelserne i direktiver og beslutninger efter EF-traktatens artikel 189 (nu artikel 249) [...]«
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/97/EF ⁽¹¹⁾ ændrede senere direktiv 76/116/EØF med hensyn til markedsføring af gødninger indeholdende cadmium i Østrig, Finland og Sverige. I artikel 1 bestemmes det bl.a., at Sverige på landets område kan forbyde markedsføringen af gødninger, der indeholder cadmium i koncentrationer, der overskrider de koncentrationer, der var fastsat i den nationale lovgivning på tiltrædelsesdatoen, og at denne undtagelse gælder for tidsrummet fra den 1. januar 1999 til den 31. december 2001.

3. NATIONALE BESTEMMELSER

- (12) Sveriges forordning om kemiske produkter (forbud mod håndtering, indførsel og udførsel) 1998:944 ⁽¹²⁾ inderholder bl.a. bestemmelser om det højst tilladte indhold af cadmium i gødninger, herunder EF-gødninger. I henhold til forordningens afsnit 3, stk. 3, er det forbudt at udbyde til salg eller overføre gødninger, som er omfattet af toldtarifnumrene 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 og 31.05, og som indeholder mere end 100 gram cadmium pr. ton phosphor.
- (13) Bestemmelserne om det højst tilladte indhold af cadmium i gødninger har været i kraft siden 1985 efter vedtagelsen af »cadmiumforordningen« (1985:839). I »forordningen om kemiske produkter« (1998:944) er forskellige bestemmelser om miljøbeskyttelse, herunder bestemmelserne i »cadmiumforordningen« (1985:839), kodificeret.

⁽⁷⁾ EFT L 185 af 28.7.1993, s. 30.

⁽⁸⁾ EFT L 140 af 13.6.1996, s. 30.

⁽⁹⁾ EFT L 18 af 23.1.1998, s. 25.

⁽¹⁰⁾ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 41 og s. 316.

⁽¹¹⁾ EFT L 18 af 23.1.1999, s. 60.

⁽¹²⁾ SFS Svensk Författningssamling af 14. juli 1998.

II. PROCEDURE

- (14) Ved skrivelse af 7. december 2001 meddelte de svenske myndigheder Kommissionen, at Sverige i overensstemmelse med artikel 95, stk. 4, i EF-traktaten har til hensigt også efter den 1. januar 2002 at anvende de nationale bestemmelser om cadmiumindhold i gødninger.
- (15) Ved skrivelse af 8. januar 2002 meddelte Kommissionen de svenske myndigheder, at den havde modtaget den meddelelse, der er omhandlet i artikel 95, stk. 4, og at den periode på seks måneder, der er fastsat til nærmere undersøgelser i henhold til artikel 95, stk. 6, beregnes fra den 8. december 2001, dvs. fra dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (16) Ved skrivelse af 23. januar 2002 underrettede Kommissionen de andre medlemsstater om Sveriges anmodning. Kommissionen offentliggjorde også en meddelelse om anmodningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹³⁾ for at underrette andre berørte parter om de nationale bestemmelser, som Sverige har til hensigt at opretholde.

III. VURDERING

1. VURDERING AF, OM BETINGELSERNE FOR ANVENDELSE AF TRAKTATENS UNDTAGELSESBESTEMMELSE ER OPFYLDT

- (17) I traktatens artikel 95, stk. 4, hedder det: »Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.«
- (18) Med den meddelelse, der blev indsendt af de svenske myndigheder den 7. december 2001, søges der om at opnå tilladelse til at opretholde nationale bestemmelser, der er uforenelige med bestemmelserne om sammensætningen af EF-gødninger i direktiv 76/116/EF.
- (19) Som anført ovenfor forhindrer artikel 7 i direktiv 76/116/EØF medlemsstaterne i at begrænse markedsføringen af EF-gødninger på grund af deres sammensætning, men bestemmelserne om sammensætning indeholder ingen grænseværdi for cadmiumindhold. I medfør af artikel 7 i direktiv 76/116/EØF kan EF-gødninger, der opfylder kravene i dette direktiv, derfor markedsføres, uanset hvor store mængder cadmium de indeholder.
- (20) Det fremgår af ovenstående, at de nationale bestemmelser, som Sverige har meddelt, er mere restriktive end bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF, idet de forbyder markedsføring af phosphorbaserede EF-gødninger med et cadmiumindhold på mere end 100 gram pr. ton phosphor.
- (21) De nationale bestemmelser, som de svenske myndigheder har givet meddelelse om, blev vedtaget i 1985, dvs. før Sverige blev medlem af Den Europæiske Union. Som angivet ovenfor indeholder tiltrædelsesakten overgangsbestemmelser, der tillader Sverige fortsat at anvende sine nationale bestemmelser om cadmiumindholdet i gødninger på produkter, der er omfattet af direktiv 76/116/EØF, i en periode på fire år. Ved direktiv 98/97/EF fik Sverige tilladelse til at fortsætte med at anvende de nationale bestemmelser indtil den 31. december 2001.
- (22) Som krævet i artikel 95, stk. 4 — fortolket i sammenhæng med tiltrædelsesaktens artikel 2 og 168 — har Sverige meddelt Kommissionen den nøjagtige ordlyd af de bestemmelser, der er vedtaget før landets tiltrædelse af Den Europæiske Union, og som det har til hensigt at opretholde, og anmodningen var ledsaget af en redegørelse for de grunde, som ifølge landets vurdering berettiger opretholdelsen af de pågældende bestemmelser.

⁽¹³⁾ EFT C 23 af 25.1.2002, s. 6.

- (23) Den meddelelse, der blev indsendt af Sverige den 7. december 2001 for at få godkendt en opretholdelse af de nationale bestemmelser, der fraviger bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF, bør følgelig anses for at være antagelig i henhold til artikel 95, stk. 4, fortolket i sammenhæng med artikel 2 og 168 i tiltrædelsesakten.

2. VURDERING AF SAGENS OMSTÆNDIGHEDER

- (24) I henhold til traktatens artikel 95 skal Kommissionen sikre sig, at alle betingelserne for, at en medlemsstat kan benytte de i denne artikel fastsatte undtagelsesmuligheder, er til stede.
- (25) Navnlig skal Kommissionen vurdere, om de bestemmelser, der er anført i meddelelsen, er berettigede ud fra de vigtige behov, der er henvist til i traktatens artikel 30, eller vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet.
- (26) I henhold til traktatens artikel 95, stk. 6, skal Kommissionen desuden, hvis den anser de nationale bestemmelser for at være berettigede, kontrollere, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markedes funktion.
- (27) Sverige har begrundet sin anmodning med nødvendigheden af at beskytte menneskers sundhed og miljøet. Cadmium i gødninger anses for at udgøre en trussel mod miljø og sundhed. Til støtte for sin anmodning henviser Sverige til konklusionerne af en svensk undersøgelse offentliggjort den 4. oktober 2000 ⁽¹⁴⁾, der indeholder en vurdering af miljørisiciene ved cadmiumholdige gødninger.

2.1. BEGRUNDELSE BASERET PÅ VIGTIGE BEHOV

2.1.1. *Generelle oplysninger om cadmium*

- (28) Cadmium er et tungmetal, der forekommer naturligt i miljøet, men de fleste emissioner af dette metal skyldes forskellige menneskelige aktiviteter (fremstilling af ikke-jernholdige metaller, forbrænding af fossile brændstoffer, anvendelse af gødning osv.).
- (29) Der foretages i øjeblikket en almindelig risikovurdering af metallisk cadmium og cadmiumoxid i henhold til Rådets forordning 793/93/EØF af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer ⁽¹⁵⁾ med Belgien som referent. I denne risikovurdering undersøges alle vigtige anvendelser og emissioner af cadmium. Der foreligger på nuværende tidspunkt kun en del af et rapportudkast til drøftelser på teknisk plan.
- (30) På baggrund af de videnskabelige data, der hidtil er fremkommet, kan det konkluderes, at metallisk cadmium og cadmiumoxid almindeligvis må betragtes som alvorlige sundhedsfarer. Navnlig er cadmiumoxid blevet klassificeret som carcinogent, mutagent og reproduktionstoksisk i kategori 2 ⁽¹⁶⁾. Det er også almindeligt anerkendt, at cadmium i gødninger er den langt vigtigste kilde til cadmium i jorden og i fødekæden.

2.1.2. *Cadmium i gødninger*

- (31) Cadmium findes i naturlig tilstand i phosphorit, som udvindes ved minedrift som råstof til fremstilling af phosphatholdige mineralgødninger. I færdig stand indeholder disse gødninger altid en vis mængde cadmium, afhængigt af det oprindelige indhold i phosphoritten.
- (32) Cadmium anses for at være skadeligt for både miljø og mennesker. Det er blevet konstateret, at phosphorholdige gødninger er en af de vigtigste kilder til cadmium på landbrugsjord, hvor stoffet har tendens til at ophobe sig med tiden. Afgrøderne optager cadmium fra jorden, og cadmiumindholdet i fødevarer, der er den største kilde til menneskets indtagelse af cadmium, giver anledning til bekymringer med hensyn til sundheden. Når det indtages i maden, har cadmium tendens til at ophobe sig i nyrerne og kan i sidste ende i sårbare grupper medføre nyresvigt.

⁽¹⁴⁾ Det svenske nationale kemikalieinspektorat, *Assessment of risks to health and the environment in Sweden from cadmium in fertilizers*, 4. oktober 2000.

⁽¹⁵⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Se bilag I til direktiv 67/548/EØF og bilag I til det ændrede direktiv 76/769/EØF.

- (33) De miljømæssige spørgsmål i forbindelse med cadmium i gødninger blev først taget op på fællesskabsplan under forhandlingerne om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af EU. Som anført ovenfor blev der for disse tre medlemsstater indrømmet midlertidige undtagelser fra EU-lovgivningen om gødninger for at gøre det muligt at foretage en nøje vurdering af risiciene ved cadmium i gødninger på fællesskabsplan.
- (34) I den forbindelse indsamlede Kommissionen i første omgang alle eksisterende data og oplysninger om situationen i Det Europæiske Fællesskab med hensyn til eksponering for cadmium i gødninger. Da der ikke fandtes tilstrækkelige data i alle medlemsstaterne, lod Kommissionen gennemføre to undersøgelser for at udarbejde en metodologi og procedurer med henblik på at vurdere sundheds- og miljørisiciene i forbindelse med cadmium i gødninger ⁽¹⁷⁾. Medlemsstaterne blev derefter opfordret til at gennemføre landsdækkende risikovurderinger ved hjælp af disse metoder og procedurer.
- (35) Ni medlemsstater har afsluttet risikovurderinger af cadmium i gødninger. Disse risikovurderinger har siden september 2001 været offentligt tilgængelige på Kommissionens websted ⁽¹⁸⁾. Herudover er der blevet offentliggjort en separat undersøgelse, hvori disse risikovurderinger er analyseret, og der er blevet udviklet forskellige valgmuligheder med hensyn til risikostyring af cadmium i gødninger på fællesskabsplan ⁽¹⁹⁾.
- (36) Risikovurderingerne er også blevet indsendt til Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (SCTEE), som undersøger dem i øjeblikket. SCTEE er navnlig blevet anmodet om at angive, hvor stor en cadmiumkoncentration man maksimalt kan acceptere i gødninger for at undgå en betydelig forøgelse af indholdet af cadmium i dyrkede jorder på grund af anvendelsen af fosfatgødninger.
- (37) Gennemførelsen af risikovurderingerne tog forholdsvis lang tid. Men SCTEE har også brug for tid til en grundig bedømmelse af det videnskabelige materiale. Det var derfor ikke muligt at forelægge et forslag til forordning om grænseværdier for cadmium i gødninger inden den 31. december 2001.

2.1.3. Risikovurdering udført af Sverige

- (38) Den risikovurdering, som de svenske myndigheder har indsendt, er en del af ovennævnte informationsindsamlingsforløb baseret på fælles metoder og procedurer. Til gennemførelse af risikovurderingen har Sverige anvendt en fremgangsmåde med tre moduler:

2.1.3.1. Akkumuleringsmodulet

- (39) I dette modul måles nettoakkumuleringen af cadmium i jord og udvaskningsprøver (eller porevand) ⁽²⁰⁾, der skyldes anvendelsen af gødning, i løbet af en bestemt periode og i stabil tilstand. Akkumuleringsmodulet kan fodres med et spektrum af data, f.eks. gennemsnitlige og ekstreme anvendelsesmængder. Det fremgår af den svenske risikovurdering, at følgende parametre er taget i betragtning i dette modul:
- den nuværende cadmiumkoncentration
 - tilførslen af cadmium til landbrugsjorden ved afsætning fra atmosfæren og anvendelse af husdyr- og kunstgødning
 - den mængde cadmium, der optages af planter
 - hastigheden for udvaskning af cadmium fra muldlaget, der afhænger af cadmiumkoncentrationen i jord, porevand og vand
 - cadmiumkoncentrationen i jorden og udvaskningshastighed målt på tidspunktet 0 og efter et hundrede år.

⁽¹⁷⁾ ERM, *Study on data requirements and programme for data production and gathering to support a future evaluation of the risks to health and the environment from cadmium in fertilizers*, marts 1999, og *A study to establish a programme of detailed procedures for the assessment of risks to health and the environment from cadmium in fertilizers*, februar 2000. ERM (Environmental Resources Management) er det konsulentfirma, der har udviklet risikovurderingsmetoden.

⁽¹⁸⁾ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/fertilizers/riskassest/reports.htm>

⁽¹⁹⁾ ERM, *Analysis and conclusions from Member States' assessment of the risk to health and the environment from cadmium in fertilizers*, oktober 2001.

⁽²⁰⁾ Porevand er den del af jordens vandindhold, der tilbageholdes af kapillære kræfter i mellemrummene mellem jordpartiklerne.

2.1.3.2. Eksponeringsmodulet

- (40) I dette modul måles dyrkede planters optagelse af cadmium fra jorden og menneskers indtagelse af cadmium som følge heraf ved hjælp af eksponeringsparametre, der beskriver både gennemsnitlige og ekstreme eksponeringsscenarier. Miljøets eksponering beskrives også for sårbare miljøer og anses for at være den beregnede cadmiumkoncentration i et bestemt delmiljø.

2.1.3.3. Risikokarakteriseringsmodulet

- (41) Ved hjælp af dette modul kan Sverige foretage et skøn over hyppigheden og alvoren af de sandsynlige skadevirkninger som følge af den faktiske eller beregnede eksponering for cadmium.

2.1.4. Resultaterne af risikovurderingen

- (42) Anvendelsen af modulerne har givet følgende resultater:
- for overfladevand fastslår den svenske risikovurderingsrapport, at »med den valgte PNEC ⁽²¹⁾-værdi er visse biota i de fleste floder i det sydlige Sverige allerede påvirket af cadmium, dvs. at risikokarakteriseringsforholdet ⁽²²⁾ er større end 1 ⁽²³⁾. Hvis man tillader et højere cadmiumindhold i gødninger, kan man forvente en yderligere stigning i eksponeringen af vandmiljøet og i problemerne med virkningerne heraf«
 - for jord fastslår den svenske risikovurderingsrapport, at »anvendelsen af den svenske gødning i hundrede år på almindelige svenske jorder (PNEC 0,25 mg/kg) i forbindelse med kartoffel- eller hvededyrkning ikke forventes at skabe problemer med miljømæssige påvirkninger. Der forudses problemer i forbindelse med gulerødsdyrkning, men disse problemer findes også på tidspunktet 0. Med EF-gødningen forventes der problemer i alle tilfælde. I sur sandjord, som er fattig på ler og organisk materiale (PNEC 0,06 mg/kg), vil der være en risiko, selv om cadmiumindholdet i gødninger er lig nul«.
- (43) Det er klart, at disse konklusioner skal ses i relation til Sveriges særlige jord- og vejrforhold.
- (44) Den risikovurdering, som Sverige har udført, viser således, at hvis man tillod gødninger med et højere cadmiumindhold, end det er tilfældet i dag, ville det føre til:
- en betydelig forøgelse af cadmiumkoncentrationerne i jorden, som ville få toksiske virkninger for jordorganismer. Der ville desuden opstå uacceptable koncentrationer i vandløb i landbrugsområder
 - en betydelig forøgelse af indtagelsen af cadmium gennem fødevarer. Sikkerhedsmargenen mellem den nuværende eksponering og Verdenssundhedsorganisationen foreløbige tilladelige ugentlige dosis er meget lille. For nogle højrisikogrupper som f.eks. kvinder med lave jernreserver er der overhovedet ingen sikkerhedsmargen. Derfor vil indtagelsen af store mængder cadmium gennem fødevarerne kunne medføre, at flere kommer til at lide af nedsat nyrefunktion og osteoporose.

2.1.5. Vurdering af Sveriges holdning

- (45) Den risikovurdering, der er indsendt af de svenske myndigheder, er udført efter de procedurer og metoder, der er fastlagt på fællesskabsplan, og som anses for at sikre et højt pålidelighedsniveau for de opnåede oplysninger.

⁽²¹⁾ PNEC: Predictable No Effect Concentration.

⁽²²⁾ Disse tal er forholdet PEC/PNEC, hvor PEC står for Predicted Environmental Concentration.

⁽²³⁾ Et PEC/PNEC-tal på over 1 betyder, at der vil opstå skadevirkninger.

- (46) Kommissionen har allerede undersøgt oplysningerne i denne risikovurdering i forbindelse med det forberedende arbejde til forslaget til en ny forordning om gødninger ⁽²⁴⁾. På daværende tidspunkt var det Kommissionens opfattelse, at de foreliggende oplysninger på fyldestgørende måde godtgjorde en risiko for miljø og sundhed ved anvendelsen af cadmiumholdige gødninger på svensk jord. Kommissionen foreslog derfor i forslagets artikel 33 en forlængelse af de undtagelsesbestemmelser, der allerede var indrømmet Østrig, Finland og Sverige i tiltrædelsestraktaten. Da den foreslåede forordning ikke blev vedtaget tidsnok, har Sverige anmodet om en særlig beslutning i henhold til artikel 95, stk. 6.
- (47) Efter at have foretaget en ny undersøgelse af de videnskabelige data i lyset af den svenske anmodning finder Kommissionen, at de svenske myndigheder har påvist, at cadmiumholdige gødninger indebærer miljø- og sundhedsmæssige risici, og at de nationale bestemmelser, som de svenske myndigheder har meddelt, og som har til formål at begrænse det svenske miljøeksponering for cadmiumholdige gødninger til et minimum, er berettigede.

2.2. VURDERING AF, OM DE PÅGÆLDENDE FORANSTALTNINGER ER ET MIDDEL TIL VILKÅRLIG FORSKELSBEHANDLING

- (48) I henhold til artikel 95, stk. 6, skal Kommissionen konstatere, at de påtænkte bestemmelser ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling. Ifølge Domstolens afgørelse er der tale om forskelsbehandling, hvis nationale handelsrestriktioner kan benyttes til forskelsbehandling af varer fra andre medlemsstater.
- (49) De påtænkte nationale bestemmelser er generelle og gælder både for nationale og importerede phosphorbaserede EF-gødninger. Der er derfor intet, der tyder på, at bestemmelserne kan anvendes som middel til vilkårlig forskelsbehandling af økonomiske aktører i Fællesskabet.

2.3. VURDERING AF, OM DE PÅGÆLDENDE FORANSTALTNINGER ER EN SKJULT BEGRÆNSNING AF SAMHANDELEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE

- (50) Mere restriktive nationale bestemmelser om sammensætningen af EF-gødninger, der fraviger bestemmelserne i et fællesskabsdirektiv, udgør normalt en handelshindring. Produkter, som lovligt kan markedsføres i resten af Fællesskabet, kan ikke markedsføres i den pågældende medlemsstat. Det princip, der er nedfældet i artikel 95, stk. 6, skal forhindre, at nationale bestemmelser baseret på kriterierne i stk. 4 og 5 anvendes af uretmæssige grunde og i virkeligheden er økonomiske foranstaltninger, der skal forhindre indførsel af produkter fra andre medlemsstater som middel til indirekte at beskytte den nationale produktion.
- (51) Som anført ovenfor er der fastslået miljø- og sundhedsmæssige problemer ved anvendelsen af cadmiumholdige gødninger på jord. Det fremgår derfor, at målet med opretholdelsen af de nationale bestemmelser er at beskytte miljø og sundhed og ikke at skabe skjulte handelshindringer.

2.4. VURDERING AF, OM DE PÅGÆLDENDE FORANSTALTNINGER UDGØR EN HINDRING FOR DET INDRE MARKEDS FUNKTION

- (52) Denne betingelse kan ikke fortolkes således, at den forbyder godkendelsen af enhver national bestemmelse, der med sandsynlighed vil påvirke gennemførelsen af det indre marked. Det er faktisk således, at enhver national bestemmelse, der fraviger en harmoniseringsforanstaltning, som skal bidrage til det indre markeds gennemførelse og funktion, i substansen udgør en bestemmelse, som med sandsynlighed vil påvirke det indre marked. For at bevare det nyttige i proceduren for undtagelser, som omhandles i traktatens artikel 95, er det Kommissionens opfattelse, at begrebet »en hindring for det indre markeds funktion« set i sammenhæng med artikel 95, stk. 6, skal forstås som en urimelig påvirkning set i forhold til det forfulgte mål.

⁽²⁴⁾ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gødninger (KOM(2001) 508 endelig udg., 14.9.2001).

- (53) I betragtning af de miljø- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med anvendelsen af cadmiumholdige gødninger på svensk jord, og under hensyntagen til:
- at Sverige i henhold til tiltrædelsesakten og direktiv 98/97/EF som anført ovenfor kunne fortsætte med at anvende sine nationale bestemmelser om cadmiumindholdet i gødninger, indtil man havde afsluttet revurderingen af direktiv 76/116/EF for så vidt angår spørgsmålet om cadmiumindholdet i gødninger, og
 - at SCTEE's udtalelse ikke forelå tidsnok til at blive taget i betragtning i forbindelse med denne beslutning, således at Kommissionen på et fyldestgørende videnskabeligt grundlag kunne foreslå en indbyrdes tilnærmelse af Fællesskabets grænseværdier for cadmiumindhold i gødninger, eller så den kunne tage stilling til, om der skulle foreslås en mindre restriktiv foranstaltning

er det Kommissionens opfattelse, at der på dette stadium af revurderingen ikke er noget, der tyder på, at de nationale bestemmelser udgør en urimelig hindring for det indre markedes funktion set i forhold til de forfulgte mål.

2.5. TIDSMÆSSIG BEGRÆNSNING

- (54) Sverige anmodede Kommissionen om at træffe en beslutning i henhold til traktatens artikel 95, stk. 6, inden den 31. december 2001. Hvis Kommissionen godkendte anmodningen om undtagelse, ønskede Sverige, at beslutningen skulle træde i kraft den 1. januar 2002.
- (55) Det bør bemærkes, at det på grund af procedurerne i traktatens artikel 95 og især den seks måneder lange frist for vedtagelsen af en beslutning påhviler medlemsstaterne at indsende en meddelelse til Kommissionen i tilstrækkelig god tid til, at denne kan vedtage en beslutning om meddelelsen, inden den relevante harmoniseringsforanstaltning træder i kraft ⁽²⁵⁾.
- (56) Det bør erindres, at retssikkerhedsprincippet, der er et almindeligt princip i fællesskabsretten, i de fleste tilfælde udelukker fællesskabslovgivnings anvendelse med tilbagevirkende kraft, undtagen når det tilstræbte mål kræver det og da kun på den betingelse, at de berørte parter legitime forventninger tilgodeses ⁽²⁶⁾.
- (57) På baggrund af ovenstående mener Kommissionen ikke, at betingelserne for at give beslutningen om godkendelse af de nationale bestemmelser tilbagevirkende kraft er opfyldt i nærværende tilfælde. Der er ganske vist behov for at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod risiciene ved cadmium i gødninger, men ved at give de mere restriktive nationale bestemmelser tilbagevirkende kraft ville man undergrave de legitime forventninger hos erhvervsdrivende, der har handlet i den tro, at det var de mere liberale regler afledt af direktiv 76/116/EØF, der ville gælde efter den 31. december 2001.
- (58) Den periode, i hvilken fravigelsen tillades, bør være således, at Kommissionen har tilstrækkelig tid til at foreslå lovgivning om cadmium i gødninger på fællesskabsplan, og at Rådet og Europa-Parlamentet har tid til at vedtage sådan lovgivning. Det vurderes, at en sådan lovgivning vil kunne træde i kraft i 2005. Undtagelsesbestemmelserne for Sverige bør derfor ophøre den 31. december 2005.

IV. KONKLUSION

- (59) I lyset af ovenstående kan det konkluderes, at Sveriges anmodning af 7. december 2001 om opretholdelse af nationale bestemmelser, som er mere restriktive end bestemmelserne i direktiv 76/116/EØF for så vidt angår indholdet af cadmium i gødninger, kan accepteres.

⁽²⁵⁾ I den forbindelse påpeges det, at EF-Domstolen i præmis 35 i sin dom af 1. juni 1999 i sag C-319/97, anførte, at »det påhviler medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 10 (tidligere artikel 5) så hurtigt som muligt at give meddelelse om nationale bestemmelser, som er uforenelige med en harmoniseringsforanstaltning, men som de har til hensigt fortsat at anvende«.

⁽²⁶⁾ Dom afsagt af EF-Domstolen den 25. januar 1979 i sag C-98/78 Racke, Sml. 1979, s. 69, præmis 20. Jf. også dommene i følgende sager: C-110/97, Nederlandene mod Rådet, Sml. 2001, præmis 151; C-99/78 Decker, Sml. 1979, s. 101, præmis 8; C-258/80, Rummy mod Kommissionen, Sml. 1982, s. 487, præmis 11; og C-337/88 SAFA, Sml. 1990 I, s. 1, præmis 13.

Kommissionen finder desuden, at de nationale bestemmelser:

- imødekommer nødvendigheden af at beskytte menneskers sundhed og miljøet
- står i et rimeligt forhold til de forfulgte mål
- ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling, og
- ikke udgør en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Kommissionen mener derfor, at de kan godkendes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset direktiv 76/116/EØF godkendes de svenske bestemmelser, der forbyder markedsføring i Sverige af gødninger, der indeholder mere end 100 gram cadmium pr. ton phosphor.

Denne undtagelse gælder indtil den 31. december 2005.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. maj 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

OVERSÆTTELSE

RÅDETS FÆLLES HOLDNING
af 21. maj 2002
om EU-medlemsstaternes midlertidige modtagelse af visse palæstinensere
(2002/400/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fredelige evakuering af Fødselskirken i Bethlehem i overensstemmelse med den aftale mellem Den Palæstinensiske Myndighed og Israels regering, der blev indgået den 5. maj 2002, udgør sammen med aftalens ledsageforanstaltninger og ensidige tiltag fra aftaleparternes side et væsentligt skridt i retning af at afhjælpe krisesituationen i regionen og genskabe en dialog mellem parterne.
- (2) Aftalen mellem Den Palæstinensiske Myndighed og Israels regering indebærer, at 13 personer fra en gruppe palæstinensere, der blev evakueret fra Fødselskirken, har indvilget i at blive sendt ud af landet, og at Israels regering, Den Palæstinensiske Myndighed og andre berørte parter har indvilget i at sende disse 13 palæstinensere ud af landet; heraf skal de tolv modtages af medlemsstaterne, medens en skal forblive i Republikken Cypern.
- (3) Den Europæiske Union ser det som sin opgave at bestræbe sig på at bidrage til oprettelsen af varig fred og venskabelige forbindelser mellem det israelske og det palæstinensiske folk i overensstemmelse med FN-pagtens principper. For at bidrage til disse bestræbelser og på baggrund af aftalen mellem Den Palæstinensiske Myndighed, Israels regering og de andre berørte parter om at sende ovennævnte palæstinensere ud af landet har flere medlemsstater erklæret sig villige til, midlertidigt og udelukkende af humanitære grunde, at modtage en eller flere af disse palæstinensere, der har indvilget i at blive sendt til deres område.
- (4) Selv om afgørelserne om at give disse personer tilladelse til indrejse og ophold af humanitære grunde på de modtagende medlemsstaters område hører under de enkelte medlemsstaters kompetence og ikke giver de pågældende personer ret til at bevæge sig frit inden for medlemsstaternes område, er det vigtigt på EU-plan at vedtage en fælles tilgang til visse aspekter i forbindelse med disse afgørelser.

(5) Det er især ønskeligt at sikre, at de berørte personer får en ensartet behandling i de enkelte modtagende stater med hensyn til spørgsmål som deres opholdstilladelses varighed og beskyttelsen af deres og andres sikkerhed, samt at de berørte medlemsstater udveksler oplysninger i den forbindelse.

(6) De modtagende medlemsstater skal under udøvelsen af deres ansvar med hensyn til at opretholde lov og orden på deres eget område og beskytte deres interne sikkerhed tage hensyn til de andre medlemsstaters interesser i forbindelse med offentlig orden og sikkerhed. De modtagende medlemsstater tilkendegiver således, at de er parat til at tilbagetage enhver af de palæstinensere, de har modtaget, og som måtte være indrejst ulovligt på en anden medlemsstats område eller på anden måde ikke har tilladelse til at befinde sig der.

(7) Det er ønskeligt efter et rimeligt tidsrum at evaluere den måde, hvorpå modtagelsen af de tolv palæstinensere i de berørte medlemsstater foregår i praksis, og eventuelle spørgsmål, der måtte være opstået i forbindelse med gennemførelsen af dette instrument, på EU-plan —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Denne fælles holdning vedrører tolv af de 13 palæstinensere, der tilhører den gruppe palæstinensere, som er berørt af det aftalememorandum der blev indgået mellem Den Palæstinensiske Myndighed og Israels regering den 5. maj 2002 vedrørende en fredelig evakuering af Fødselskirken i Bethlehem, og som har indvilget i midlertidigt at blive sendt til og modtaget af Den Europæiske Unions medlemsstater.

Artikel 2

Følgende medlemsstater modtager midlertidigt og udelukkende af humanitære grunde tolv af de 13 i artikel 1 omhandlede palæstinensere: Belgien, Grækenland, Spanien, Irland, Italien og Portugal.

Artikel 3

Hver enkelt af de i artikel 2 nævnte medlemsstater giver de palæstinensere, den modtager, en national tilladelse til indrejse og ophold i op til tolv måneder på den pågældende medlemsstats område.

Gyldigheden af denne tilladelse begrænses til den pågældende medlemsstats område, og denne stat træffer passende foranstaltninger i denne henseende. Udstedelse af tilladelsen kan underkastes særlige betingelser, der skal accepteres af de pågældende palæstinensere inden deres ankomst.

Artikel 4

Hver enkelt af de i artikel 2 nævnte medlemsstater træffer inden for rammerne af sit retssystem passende foranstaltninger for at beskytte de modtagne palæstinenseres personlige sikkerhed og for at undgå, at de bringer medlemsstaternes offentlige orden eller interne sikkerhed i fare.

Artikel 5

Ud over deres forpligtelser i henhold til eksisterende bestemmelser i fællesskabsretten og i retsakter vedtaget i medfør af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union udveksler medlemsstaterne oplysninger, der måtte være relevante for en korrekt gennemførelse af foranstaltninger truffet i medfør af denne fælles holdning, herunder oplysninger, der måtte være nødvendige med henblik på identifikation af de i artikel 1 omhandlede personer.

Artikel 6

Spørgsmål i forbindelse med bolig, levevilkår, forbindelser med familiemedlemmer, adgang til beskæftigelse eller erhvervsuddannelse er underlagt den nationale lovgivning i hver enkelt modtagende medlemsstat. De i artikel 2 nævnte medlemsstater giver dog hinanden, og, efter anmodning andre medlemsstater,

relevante oplysninger om disse spørgsmål, således at man så vidt muligt fremmer en ensartet behandling.

Artikel 7

Hvis en af de i artikel 2 nævnte medlemsstater af et tredjeland anmodes om at udlevere en palæstinenser, den har modtaget, oplyser medlemsstaten straks de øvrige medlemsstater herom. Før den pågældende medlemsstat tager stilling til, hvordan den skal besvare en sådan anmodning om udlevering i overensstemmelse med national retspraksis, konsulterer den, i Rådet, de andre medlemsstater med henblik på at undersøge situationen og se, om medlemsstaterne kan behandle dette spørgsmål efter fælles retningslinjer.

Artikel 8

Rådet overvåger gennemførelsen af denne fælles holdning og foretager en evaluering af gennemførelsen senest elleve måneder efter vedtagelsen eller tidligere, hvis et af dets medlemmer anmoder herom.

Artikel 9

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 10

Denne fælles holdning offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand